

Bekymringshenvendelse til Folketingets Sundhedsudvalg vedr. ny abortlovgivning og sagsbehandlingen af senabortansøgninger på social indikation

Til Folketingets Sundhedsudvalg,

Med den kommende lovgivning planlægges sagsbehandlingen af senabortansøgninger at overgå til én national myndighed, Styrelsen for Patientklager. Det vil være denne myndighed, der fremover møder de abortsøgende kvinder, afdækker deres situation inden afgørelsen og vejleder dem om det videre forløb. Da styrelsen har fysisk placering i Aarhus, vil dette indebære en udfordring i forhold til at opretholde de fysiske samtaler med abortsøgende kvinder, som hidtil er blevet afholdt regionalt.

Formål med denne henvendelse:

- At udtrykke vores bekymring over den fremtidige brug af virtuelle møder i sagsbehandlingen af senabortansøgninger.
- At sikre, at abortsøgende kvinder også fremadrettet modtager den nødvendige støtte under og efter den afdækkende samtale.
- At bidrage med faglige perspektiver til en hensigtsmæssig overgang fra regional til national praksis.

Fysiske møder kontra virtuel kontakt: Erfaringer fra vores arbejde med abortsøgende kvinder viser, at fysiske samtaler er afgørende for at skabe den nødvendige tryghed og relation, som muliggør en grundig afdækning af kvindens situation. Det er vores faglige vurdering, at digitale samtaleformer ikke vil styrke kvindernes perspektiv, men snarere gøre det vanskeligere at sikre deres velbefindende i en særdeles belastende situation.

Et fysisk møde fremmer desuden muligheden for at lave en klinisk vurdering af kvindens tilstand og gør det nemmere for fagpersonen at sikre, at kvinden kan tale frit uden tilstedeværelse af f.eks. familiemedlemmer der udøver social kontrol.

Samtaleemnerne kræver, at kvindens mentale tilstand kan aflæses, og at spørgeteknik tilpasses individuelt. Dette vanskeliggøres markant i en virtuel samtaleform.

Den abortsøgende kvinde i en sårbar situation: Vores erfaring viser, at langt de fleste abortsøgende kvinder er psykisk belastede af situationen. De afdækkende samtaler finder ofte sted kort efter, at graviditeten er konstateret, hvor mange kvinder stadig er i chok.

Samtalerne kan være præget af store følelser som fortvivlelse, vrede eller desperation.

Nogle kvinder har akut behov for hjælp, eksempelvis psykiatrisk støtte, adgang til et krisecenter eller kommunal underretning. En sagsbehandler, der befinder sig et andet sted i landet bag en skærm, vil have svært ved at handle adækvat på disse behov.

Anbefaling til den kommende praksis: Vores klare faglige anbefaling er, at senabortsøgende kvinder fortsat skal mødes fysisk, så der sikres rum til på en både faglig og etisk forsvarlig vis at afklare kvindens perspektiv og behov. Fysiske møder vil kunne sikre en forsvarlig afklaring, vejledning og støtte.

Hvis det vurderes uundgåeligt, at samtalerne skal foregå virtuelt, anbefaler vi, at der samtidig sikres fysisk tilstedeværende faglig støtte i form af eksempelvis en lokal fagperson, der kan yde nødvendig hjælp.

Vi opfordrer Folketingets Sundhedsudvalg til at tage denne problematik i betragtning i den videre lovgivningsproces for at sikre en etisk forsvarlig og fagligt velfunderet sagsbehandling.

Med venlig hilsen

Jette Sørensen - Jane Kirkegård

Socialfaglige konsulenter v. Samrådssekretariatet i Region Midtjylland